

θερόσωπών σας. Οτί ό βασιλεὺς ἐλπιζεῖ δὲ τούτῳ Κύρου, καὶ
ἐν τῷ ἐλέει τῷ Τυφίσῃ καὶ μη σαλαθῇ. Εὐρεθεῖν ἡ χεὶρ
τοῦ πάπι τοῖς ἔχθροις σας. Ή δεξιά σας εὗροι παῖτος τοῦ
μισθυτάς σας. Οτί θήσεις αὐτές ὡς κλίβαρον πυρὸς εἰς
καιρὸν τοῦ θερόσωπον σας. Κύρος ἐν ὅργῳ αὐτῷ σωταράξει
αὐτές, καὶ καταφάγεται αὐτές πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῷ
διπό τῆς γῆς θωλεῖς, καὶ τὸ στέρνα αὐτῷ διπό. Τιῶν
αὐθρώπων. Οτί ἔκλινας εἰς σὲ καὶ, διελογίσαντο βε-
λάς, αἷς καὶ μη διωνται σλῶαι. Οτί θήσεις αὐτές νω-
τον, ἐν τοῖς θερόλοιποις σας ἑτοιμάσεις τὸ θερόσωπον αὐ-
τῷ. Τυφώθητι Κύρει ἐν τῇ διωάμει σας, ἀστομὴ καὶ
φαλαύμη ταῖς διωασείασι σας.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος. Τῷ πέρ Λυτιλίψεως τῆς Εὐθίνης.

ΦΑΛΜΟΣ ΤΩΝ ΔΑΒΙΔ. κά. 21.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μις θερόχεις μοι, ἵνα τί εὔκατέλιπές
με; μακρὸν διπό τῆς σωτείας με οἱ λόγοι τοῦ
θερόπωμάτων με. Ο Θεός μις κεντράξει μημέρας, καὶ
εἰς αἰσακόση, καὶ μητὸς, καὶ ως εἰς αἴοις ἐμοί. Συ-
δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἐπανός τοῦ Ἰσραήλ. Επι-
σοὶ ἄλπισαν οἱ Πατέρες ἡμῶν, ἄλπισαν, καὶ ἐρρύσα-
αυτές. Πρὸς σὲ ἐκέντραζαν, καὶ ἐσώθησαν. ὅπι σοὶ
ἄλπισαν, καὶ κατηγχιώθησαν. Εγὼ δὲ εἰκα σκάλης;
καὶ ωκεανός με αὐθρώπων, καὶ σέαθρον με
λαῖς. Πατέρες οἱ θεωρεῖντες με σέμεντέρισταί με, ἄλ-
λοντας ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν. Η ἄλπισεν ὅπι
Κύρου, ρύσαθα αὐτὸν. σωσάπω αὐτὸν, οτι θέλει αὐ-
τόν. Οτι σὺ εἰ ὁ εἰπασάσας με ἐκ γατρὸς, ἢ ἐλπίς με
διπό μασῶν τῆς μηβόσ με. Επιστέπερρίφω εἰ μηβαῖ,
διπό γατρὸς μηβόσ με Θεός με εἰ σύ. Μή ὀποῖς αἴπε-
ριψ, οτι θλίψις ἐγγὺς, οτι ωκεανός ο βοηθῶν μοι.
Πεσεκόκλωσά με μόχοι πολλοί, πῦροι πίονες θερό-
χον με. Η γοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ σόμα αὐτῷ, ὡς λέων αἴρ-